

Arrest

nr. 111 999 van 15 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 10 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 30 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.)

Gelet op de beschikking van 5 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. BISHAKO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde weigerde verzoekster op 30 april 2013, onder een bijlage 20, het verblijf van meer dan drie maanden en beval haar het grondgebied te verlaten wegens het onvoldoende aantonen van haar identiteit. Het betreft de bestreden beslissing:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 07.11.2012 werd ingediend door:

*Naam: (...) Voornaam: Charlie Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)
Geboortedatum: (...)1978 Geboorteplaats: Kinshasa
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx Verblijvende te: (...) 2310 RIJKEVORSEL
om de volgende reden geweigerd:*

□ De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft haar identiteit niet bewezen met een paspoort of vertaalde IK.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen..."

2. Onderzoek van het beroep

In een enige middel haalt verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 40bis, 40ter en 62 van de vreemdelingenwet, machtoverschrijding en een manifeste beoordelingsfout, van de zorgvuldigheidsplicht, evenals van artikel 8 van het EVRM.

Verzoekster stelt dat de verwerende partij niet meer bevoegd was om na 7 mei 2013 een beslissing over haar verblijfsrecht te nemen, gezien zij op 7 november 2012, onder een bijlage 19ter, haar aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie had ingediend.

De bestreden beslissing werd genomen op 30 april 2013, m.a.w. vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden waarover het Bestuur beschikt om de aanvraag te behandelen. De beslissing werd tijdig genomen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de door de gemeente Ranst op 28 mei 2013 uitgereikte F-kaart op 10 juni 2013 werd ingetrokken.

Verzoekster betwist niet dat zij haar identiteit niet heeft bewezen met een paspoort of vertaalde identiteitskaart. Zij geeft toe dat haar een bijkomende termijn van drie maanden (tot 6 februari 2013) werd toegekend om haar identiteit aan te tonen aan de hand van een paspoort dat zij op het Consulaat-generaal voor Congo in België heeft aangevraagd en dat zij zich eerst op de vooravond van het vervallen van die termijn (5 februari 2013) heeft bevraagd bij het Consulaat-generaal van Congo in België of haar paspoort afgeleverd kon worden. Verzoekster geeft geen verantwoording voor het laattijdig informeren bij het Consulaat-generaal van Congo. Er werd haar een attest afgeleverd waaruit zou blijken dat haar paspoort nog niet klaar was, doch dit attest is geen identiteitsdocument en vervangt derhalve niet het paspoort of een vertaalde identiteitskaart.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetbepaling, met name artikel 52, § 4, 5de lid van het vreemdelingenbesluit gemotiveerd waarom verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden geweigerd wordt met bevel het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing gaat in op de door verzoekster aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoekster deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC